Dosarul nr. 2-3730/2018
(12-2-76536-21112018)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 iulie 2025 *****

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentată de avocatul ***** împotriva lui ***** și ***** privind constatarea posesiei ilegale și de rea-credință asupra porțiunii din teren, precum și a depășirii liniei de hotar, obligarea demolării gardului construit pe terenul reclamantei din cont propriu fără tulburarea posesiei și folosinței asupra terenului ocupat, obligarea instalării pe linia de hotar a unui gard din plasă și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

***** reprezentată de avocatul ***** a intentat acțiune împotriva lui ***** și ***** privind constatarea posesiei ilegale și de rea-credință asupra porțiunii din teren, precum și a depășirii liniei de hotar, obligarea demolării gardului construit pe terenul reclamantei din cont propriu fără tulburarea posesiei și folosinței asupra terenului ocupat, obligarea instalării pe linia de hotar a unui gard din plasă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la dată de *****, între Postolachii Mihail şi reclamanta ***** a fost încheia contractul de vînzare-cumpărare a lotului pomicol, situat în *****, or. *****, extravilan, cu suprafaţa totală de *****, în urma încheierii acestui contract, ***** a devenit proprietarul lotului de teren anterior menţiona în decembrie 2015, reclamanta ***** a mers împreună cu soţul ***** Afanasie la terenul în cauză, astfel ajungînd la acesta, au observat că ***** Ion şi ***** Constantin, proprietari ai lotului învecinat cu nr. cadastral *****, cu suprafaţa de *****, profitînd de faptul că reclamanta era plecată peste hotare, au demolat gardul comun, care era amplasat pe hotarul dintre terenurile acestora şi au construit unul nou cu fundaţie capitala, pari din metal, plasă parţial, piatră, care vizibil a depăşit hotarul dintre acestea şi a fost amplasta în totalitate pe terenul reclamantei.

Declară că la fel prin construcţia gardului menţionat, acestea au ocupat o parte din terenul reclamantei unde erau şi sunt sădiţi pomi fructiferi.

După cele văzute reclamanta ***** Eelena a mers la pîrîţii *****l Ion si ***** Constantin de nenumărate ori pentru ai ruga pe aceştea să demoleze gardul pe care l-au construit, să amplaseze gardul cum a fost anterior în hotarele generale şi să elibereze partea de teren ocupată de nceştea abuziv, însă fără nici-un rezultat.

Indică că la data de *****Agenţia Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Chişinău nr. 1, la cererea reclamantei a eliberat informaţia din baza de date grafică a lotului de teren, cu privire la amplasarea, caracteristicile şi parametrii hotarului. Potrivit acestuia, lotul este situat în Chişinău, or. *****, *****, bunul imobil are nr. Cadastral *****, tipul bunului este teren, suprafaţa de ***** ha, destinaţia intravilanul localităţii, mod de folosinţă-lot pomicol şi dispune de următoarele caracteristici tehnice *****.

Declară că pentru a fi stabilit cu certitudene suprafaţa de teren ocupată abuziv de vecini, reclamanta a apelat la serviciile dc măsurări cadastrale a companiei S.R.L. ”*****”. La data de 02.08.2018, în urma măsurărilor efectuate, S.R.L. ”*****” a eliberat actul cu privire la planul lotului în limita hotarelor de facto. Potrivit acestuia, suprafaţa de facto a lotului de teren este de ***** ha faţă de cea juridică de ***** ha, iar suprafaţa ocupată prin încălcarea hotarului de către vecinii ***** şi ***** este de ***** ha.

Relevă că Primăria a infonnat reclamanta în urma cererii (nr. 700/2018 din 10.08.2018) depuse de către aceasta că nu a emis careva acte permisive pentru construcţii pe suprafaţa terenului menţionat, prin urmare pentru construţia gardului nu a fost eliberat certificat de urbanism şi nici autorizaţie de construcţie, fapt ce denotă construcţia neautorizată a acestuia, astfel în luna augus 2018, în calitate de avocat al reclamantei, în vederea rezolvării amiabile a obiectului prezentului litigiu am avut întîlniri cu pîrîţii ***** Ion şi ***** Constantin. în urma acestor discuţii pîrîţii au respins depăşirea litigiului pe calea amiabilă.

Indică că la data de 23.08.2018, în urma interpelărilor pentru aflarea ultimului domiciliu al pîrîţilor le-au fost expediate de către reclamantă scrisori cu aviz de recomandare în vederea depăşirii litigiului amiabil, şi a consecinţelor care ar putea să apară în cazul înaintării unei acţiuni în instanţă, scrisori ce nu au fost recepţionate de pîrîţi.

Susține că potrivit art. 315, alin. (1), Cod Civil al Republicii Moldova proprietarul are dreptul de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Avînd în vedere că în prezenta cauză, prin acţiunile pîrîţilor, de construcţie a gardului peste linia de hotar dintre loturile de teren menţionate, a dus la lipsirea de prerogativa reclamantei-titularului dreptului de proprietate, de a stăpâni în fapt bunul în întregime, ceia ce-i încalcă ultimei dreptul de a poseda bunul al cărui proprietar este. Deasemeni, prin acţiunile menţionate, pîrîţii au lipsit reclamanta de a folosi şi întrebuinţa o parte din lotul de teren în interesul său, fapt care duce la încălcarea dreptului de folosinţă a proprietarului de bunul ce- 1 deţine cu drept de proprietate.

Menționează că pîrîţii prin construcţia gardului peste linia de hotar au intervenit abuziv în exercitarea dreptului de proprietate a reclamantei, încălcînd astfel prevederile art. 9, 46, 127 al Constituţiei Republicii Moldova cît şi cele ale art. 316, alin. (1), Cod Civil al Republici Moldova, potrivit cărora proprietatea este în condiţiile legii inviolabilă,

astfel avînd în vedere faptul că pîrîţii samavolnic şi ilicit au dezinstalat gardul din plasă existent pînă în 2015 între terenurile menţionate, şi au construit unul nou peste linia de hotar, amplasîndul pe terenul reclamantei pe toată lungimea hotarului a noului gard, profitînd de aflarea acestora peste hotare, demonstrează nu doar faptul că aceştea nu respectă drepturile şi obligaţiile prevăzute de lege dar şi denotă o formă de nerespect faţă de vecini, lucru care este în contradicţie cu prevederile art. 377 Cod Civil al Republici Moldova, potrivit căruia, proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lîngă respectarea drepturilor şi obligaţiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influenţe reciproce.

Relevă că dezinstalarea gardului din plasă cît şi construcţia celui actual, a fost realizate cu încălcarea art. 21, alin. (1) Legea nr. 163 din 09.07.2010, privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, potrivit căruia certificatele de urbanism şi autorizaţia de construire/desfiinţare se emit de către primarii municipiilor, oraşelor, comunelor şi satelor pentru construcţii (lucrări de construcţie/desfiinţare) de orice destinaţie şi tip de proprietate, la fel au fost încălcate şi prevederile art. 389 alin. (1), potrivit căruia, orice construcţie, lucrare sau plantaţie se poate face de către proprietarul terenului numai cu respectarea unei distanţe minime faţă de linia de hotar, conform legii, regulamentului de urbanism sau, în lipsă, conform obiceiului locului, astfel îneît să nu se aducă atingere drepturilor proprietarului vecin. Mai mult ca atît, art. 389, alin. (2) Cod Civil al Republici Moldova, prevede că în caz de nerespectare a distanţei prevăzute la alin.(1), proprietarul vecin este îndreptăţit să ceară scoaterea ori tăierea la înălţimea cuvenită a arborilor, plantaţiilor ori gardurilor pe cheltuiala proprietarului terenului pe care acestea sînt ridicate.

Susține că avînd în vedere faptul că prin acţiunile pîrîţilor reclamanta a fost lipsită déposés ia unei părţi din terenul pe care î-1 are în proprietate, este clar că s-a atentat inadmisibil asupra terenului ultimei, iar potrivit aii. 379, alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova, proprietarul poate cere interzicerea ridicării sau exploatării unor construcţii sau instalaţii despre care se poate afirma cu certitudine că prezenţa şi utilizarea lor atentează în mod inadmisibil asupra terenului său.

Indică că în legătură cu prezentului litigiu, consider că reclamanta este în drept, potrivit atr. 374, alin. (1) Cod Civil al Republici Moldova, să-şi revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, mai mult ca atît, potrivit alin. (4) al aceleiaşi norme juridice prevede că sc vor aplica corespunzător prevederile art. 307, 310-312. Astfel făcînd trimitere la prevederile art. 307 Cod Civil al Republicii Moldova, care defineşte posesia de bună-credinţă şi raportînd la prezentul liticiu, este evident faptul că pîrţii sunt posesori de rea- credinţă asupra părţii lotului de teren menţionat ca fmd ocupat de ultmii.

Indică că în urma celor relatate, conducîndumă de prevederile art. 312 alin. (1) Cod Civil al Republicii Moldova, consider că pîrîţii, ca posesor de rea credinţă trebuie să predea posesia asupra părţiii de teren ocupată samavolnic de către aceştea.

Consideră că sunt aplicabile în cauza dată şi prevederile art. 374 alin. (5) Cod Civil al Republici Moldova, potrivit căruia, dacă a dobîndit posesiunea prin samavolnicie sau

prin săvîrşirea unei infracţiuni, posesorul răspunde faţă de proprietar în conformitate cu normele privind răspunderea delictuală, cît şi prevederile art. 1398, alin. (1) Cod Civil al Republici Moldova, care stipulează că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Declară că în vederea posibilităţii intentării şi susţinerii prezentei acţiuni au fost efectuate următoarele cheltuieli de judecată suma de 53,04 lei pentru eliberarea informaţiei din baza grafic cu privire la caracteristicile tehnice ale terenului cu nr. Cadastral *****, suma de 3728.78 lei taxă de stat- confirmată prin - Ordinul de plată *****, suma de 5000 *lei,* asistentă juridică - confirmate prin bonul de plată Seria QL, nr. *216852,* eliberat de CA „*****”, suma de 2500 lei pentru măsurarea planului lotului în limitahotarelor de facto (existent)- confirmată prin bonul fiscal *****, suma de 262,40 lei pentru interpelările nr. 1 şi nr. ***** adresate CA „ *****” către IP Agenţia Servicii Publice privind solicitarea informaţiei cu privire la ultimul domiciliul înregistrat al pîrîţilor ***** Ion şi ***** Constantin - confirmată prin ordinele de încasare nr *****, suma de 23.70 lei, pentru expedierea scrisorilor cu aviz de recomandare în vederea depăşirii litigiului amiabil, suma totatală a cheltuielilor de judecată constituie 11562,92 lei.

Menționează că potrivit art. 82 al Codului de procedură Civilă al Republicii Moldova cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei. Conform art. 94, alin. (1) al Codului de procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului-proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

(2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

Afirmă că potrivit Codului de procedură Civilă, art. 96, alin. (1), instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1) Cheltuielile menţionate la alin. (1^1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Susține că în baza prevederilor legale menţionate anterior şi a dovezilor efecturii cheltuielilor de judecată menţionate, în cazul admiterii acţiunii solicit încasarea sumei de 11562,92 ca cheltuieli de judecată şi asistenţă juridică.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta a depus cerere de completare a acțiunii și de modificare și majorare a pretențiilor.

Prin urmare solicită ***** reprezentată de avocatul ***** împotriva lui ***** și ***** privind constatarea posesiei ilegale și de rea-credință asupra porțiunii din teren, precum și a depășirii liniei de hotar, obligarea demolării gardului construit pe terenul

reclamantei din cont propriu fără tulburarea posesiei și folosinței asupra terenului ocupat, obligarea instalării pe linia de hotar a unui gard din plasă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată avocatul reclamantei reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîților a solicitat respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind părțile, studiind materialele anexate la dosar în raport cu prevederile legale, instanța de judecată va *respinge* cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că *****l a procurat imobilul situat în or.***** ÎP Zviozdocica, nr. cadastral ***** in temeiul contractului de vânzare/cumpărare nr.*****, data înregistrării *****.

În anul 2011 ultimul a reconstruit fundaţia şi gardul de pe hotarul juridic, ce delimitează cu gospodăria *****. înălţimea gardului construit din piatră este circa de *****, supra fiind instalat gard din lemn, astfel necesitatea ridicării gardului din piatră a fost impusă de faptul că terenul lui ***** este situat cu o treaptă mai jos, aproximativ ***** şi alocuri 2 metri de cât a lui *****, şi în timpul ploilor se scurgea nu numai apă dar şi pământ cu toată mizeria ce se aduna de la boschetari. Se atestă că fostul proprietar, de la care a cumpărat imobilul *****l, ia comunicat că a ajuns la un numitor comun cu vecinul Mihail Postolachi (actual teren a lui *****) şi pentru a stopa alunecarea terenului cu nr. cadastral ***** au construit un gard de protecţie.

Conform prevederilor Codului Civil al Republicii Moldova (în vigoare la data intentării acțiunii):

Articolul 307. Posesiunea de bună-credinţă

(1) Este considerată posesor de bună-credinţă persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptăţită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptăţirii sale. Buna-credinţă este prezumată.

(2) Posesiunea de bună-credinţă încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferenţial înaintează posesorului pretenţii întemeiate.

Articolul 308. Revendicarea de către posesorul de bună-credinţă a bunului aflat în posesiune nelegitimă

În cazul în care este deposedat, posesorul de bună-credinţă poate să ceară noului posesor, în decursul a 3 ani, restituirea bunului. Această regulă nu se aplică în cazul în care noul posesor are dreptul preferenţial de posesiune. Revendicarea posesiunii poate fi aplicată şi în raport cu persoana care are drept preferenţial de posesiune dacă ea a dobîndit bunul prin violenţă sau dol.

Articolul 309. Dreptul posesorului de bună-credinţă la posesiune netulburată

În cazul în care nu a fost lipsit de bun, dar este tulburat în orice alt mod în exercitarea posesiunii, posesorul de bună-credinţă poate cere, ca un proprietar, încetarea

tulburării, precum şi despăgubiri pentru prejudicierea posesiunii. Pot fi cerute despăgubiri şi în cazul în care nu se cere încetarea tulburării sau încetarea este imposibilă.

Articolul 310. Posesiunea legitimă

(1) Posesorului legitim nu i se poate înainta cerere de predare a bunului. În perioada de posesiune legitimă, fructul bunului se consideră proprietate a lui dacă în mod expres nu este stipulat altfel.

(2) Dispoziţia alin.(1) se referă şi la raporturile dintre posesorul nemijlocit şi cel mijlocit.

Articolul 311. Obligaţiile şi drepturile pe care le are posesorul de bună-credinţă în legătură cu predarea bunului

(1) Posesorul de bună-credinţă care nu are dreptul să posede bunul sau care a pierdut acest drept este obligat să-l predea persoanei îndreptăţite. În cazul în care persoana îndreptăţită nu-şi realizează dreptul, iar posesorul consideră pe bună dreptate că trebuie să păstreze posesiunea în continuare, fructul bunului şi drepturile aparţin posesorului.

(2) Posesorul de bună-credinţă poate cere titularului de drept compensarea îmbunătăţirilor, dacă acestea nu pot fi separate fără a se aduce prejudicii bunului, intervenţiilor, sarcinilor, impozitelor şi a altor cheltuieli suportate pe parcursul posesiunii de bună-credinţă a bunului, care nu se compensează prin folosirea bunului şi a fructelor obţinute, ţinîndu-se cont de fructele care nu au fost percepute din culpa lui. Această regulă se aplică şi cheltuielilor ce au avut ca urmare sporirea valorii bunului dacă sporul valorii încă mai exista la momentul predării bunului.

(3) Posesorul de bună-credinţă poate să nu predea bunul pînă cînd revendicările lui nu vor fi satisfăcute.

Articolul 312. Obligaţiile pe care le are posesorul de rea-credinţă în legătură cu predarea bunului

(1) Posesorul de rea-credinţă trebuie să predea titularului de drept atît bunul, cît şi fructul bunului. El este obligat să compenseze contravaloarea fructelor pe care nu le-a obţinut din culpa sa. Aceste prevederi nu exclud alte pretenţii împotriva posesorului de rea-credinţă.

(2) Posesorul de rea-credinţă poate cere compensarea cheltuielilor aferente bunului doar în cazul în care acestea, la momentul predării, duc la îmbogăţirea titularului de drept.

Articolul 315. Conţinutul dreptului de proprietate

(1) Proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.

(2) Dreptul de proprietate este perpetuu.

(3) Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.

(4) Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul. Poate fi instituită prin lege obligaţia de folosire dacă nefolosirea bunurilor ar contraveni intereselor publice. În acest caz, proprietarul poate fi obligat fie să folosească el însuşi bunul ori să-l dea în folosinţă unor terţi în schimbul unei contraprestaţii corespunzătoare.

(5) Particularităţile dreptului de folosinţă a terenurilor agricole se stabilesc prin lege.

(6) Proprietarul este obligat să îngrijească şi să întreţină bunul ce-i aparţine dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Articolul 374. Revendicarea de către proprietar a bunurilor sale

(1) Proprietarul este în drept să-şi revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia.

(2) Posesorul poate refuza să predea bunul dacă el sau posesorul mijlocit pentru care posedă are dreptul preferenţial de posesiune în raport cu proprietarul. Revendicarea bunului poate fi aplicată în raport cu cel care are un drept superior dacă acesta a obţinut bunul prin violenţă sau prin dol.

(3) De la momentul încetării bunei-credinţe, iar în cazul posesorului de rea-credinţă de la momentul dobîndirii posesiunii, posesorul răspunde faţă de proprietar pentru prejudiciul cauzat prin faptul că din vina lui bunul s-a deteriorat, a pierit sau nu poate fi restituit din alt motiv.

(4) În legătură cu revendicarea bunului proprietarului se vor aplica în modul corespunzător prevederile art.307, 310-312.

(5) Dacă a dobîndit posesiunea prin samavolnicie sau prin săvîrşirea unei infracţiuni, posesorul răspunde faţă de proprietar în conformitate cu normele privind răspunderea delictuală.

Articolul 377. Obligaţia de respect reciproc

Proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lîngă respectarea drepturilor şi obligaţiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influenţe reciproce.

Astfel, se reține din materialele cauzei că gardul construit de *****l este legal, lucrările de construcţie sunt efectuate strict pe linia de hotar, cu respectarea normelor tehnice şi de vecinătate.

Astfel ca urmare a petiţiei lui ***** din ***** Inspectoratul de poliţie Centru a efectuat cercetarea şi examinarea circumstanţelor relatate de petiţionară şi la ***** a fost adoptată încheierea de încetare pe motiv că nu s-au constatat careva încălcări a legislaţiei.

Se atestă că actul de constatare a faptelor şi stărilor de fapt nr. ***** întocmit de executorul judecătoresc *****, prin care s-au constatat următoarele:

1) În apropierea peretelui din spatele căsuţei de vacanţă, proprietatea lui *****l, la o distanţă de aproximativ 145 cm, se află un gard de beton cu înălţimea ce variază între 40 cm - 70 cm, supra instalat gard din lemn natural, foto pag.3 şi 4;

2) La o distanţă aproximativ de 205 cm de gardul de beton este edificat un gard din plasă metalică şi parţial beton, foto pag. 6 şi 8;

3) Între porţiunea dintre garduri, este paragină vegetală, transmisă din vecinătate, foto. pag. 3,6,7;

4) Proprietarul *****l nu are instalată nici o poartă de acces spre parcela de teren de după gardul de hotar din lemn, foto. pag. 4 şi 5.

Conform prevederilor Codului de Procedură Civilă

Articolul 117. Probele

(1) Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

(3) Probele obţinute cu încălcarea legii nu au putere de probaţiune şi nu pot fi puse de instanţă în temeiul hotărîrii.

Articolul 118. Obligaţia probaţiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

(4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmaţiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale cauzei va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

(5) Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Astfel în calitate de probă se prezintă pozele de la faţa locului prin care se constată:

1) Poze 1-6, existenţa gardului din lemn pe hotarul juridic ce delimitează terenurile n/c ***** (Lupu) şi n/c ***** (*****);

2) Prin pozele 7-11, se constată că terenul n/c ***** (*****) este supus alunecărilor şi pentru a stopa acest fenomen au fost instalate praguri de protecţie de foarte mult timp în urmă;

3) Prin pozele 12-14, s-a capturat starea de fapt a căsuţei de vară amplasată pe terenul n/c ***** (*****), fiind într-o stare deplorabilă, vandalizată de boschetari.

4) Prin pozele 15-16 - stăpânul terenului învecinat din spate cu a lui ***** a edificat un gard de protecţie capital din beton armat, pentru stoparea alunecărilor de teren.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra la probatoriul administrat pe parcursul examinării cauzei, se atestă că reclamanta ***** nu a putut dovedi că ***** și

***** au admis posesia ilegală și de rea-credință asupra porțiunii din teren indicat supra, și nici depășirea liniei de hotar.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentată de avocatul ***** împotriva lui ***** și ***** privind constatarea posesiei ilegale și de rea-credință asupra porțiunii din teren, precum și a depășirii liniei de hotar, obligarea demolării gardului construit pe terenul reclamantei din cont propriu fără tulburarea posesiei și folosinței asupra terenului ocupat, obligarea instalării pe linia de hotar a unui gard din plasă și compensarea cheltuielilor de judecată.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** reprezentată de avocatul ***** împotriva lui ***** și ***** privind constatarea posesiei ilegale și de rea-credință asupra porțiunii din teren, precum și a depășirii liniei de hotar, obligarea demolării gardului construit pe terenul reclamantei din cont propriu fără tulburarea posesiei și folosinței asupra terenului ocupat, obligarea instalării pe linia de hotar a unui gard din plasă și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii